

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย
ด้วยการเล่านิทานแบบใช้และไม่ใช้ภาพเงาประกอบ
โดย : นางสาวบงกช ทองเอี่ยม
ชื่อปริญญา : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : เทคโนโลยีการศึกษา ปีที่เสนอ 2540

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ฟังการเล่านิทานแบบใช้และไม่ใช้ภาพเงาประกอบ จากตัวแปรต้น ได้แก่ การเล่านิทานแบบใช้ภาพเงาและไม่ใช้ภาพเงาประกอบ กับ ความสามารถในการฟัง ตัวแปรตามที่ได้ศึกษาคือ ความคิดสร้างสรรค์ ประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากโรงเรียนอนุบาลรามคำแหง กลุ่มตัวอย่าง 20 คน เลือกโดยอาศัยความสามารถในการฟัง แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มที่มีความสามารถในการฟังสูง 10 คน ความสามารถในการฟังต่ำ 10 คน กลุ่มทดลองแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือความสามารถในการฟังสูง 5 คนและความสามารถในการฟังต่ำ 5 คน โดยฟังการเล่านิทานแบบภาพเงาประกอบ กลุ่มควบคุมแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือความสามารถในการฟังสูง 5 คนและความสามารถในการฟังต่ำ 5 คน ฟังการเล่านิทานแบบไม่มีภาพเงาประกอบ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นิทานที่ใช้ภาพเงาและไม่ใช้ภาพเงาประกอบจำนวน 15 เรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัยรูปภาพ แบบ ก ของ ทอแรนซ์ (Torrance Test of Creative Thinking Form A) ซึ่ง แปลเป็นภาษาไทย โดยอารีรังสินนท์ ดำเนินการทดลองโดย ทดสอบความคิดสร้างสรรค์แล้วจึงเล่านิทานที่มีภาพเงาประกอบกับกลุ่มทดลองและเล่านิทานโดยไม่ใช้ภาพเงาประกอบกับกลุ่มควบคุมใช้เวลาในการเล่าเรื่องละ 30 นาที เมื่อเล่านิทานจบแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง

ทดสอบความคิดสร้างสรรค์ฉบับเดิม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ วิธีการวิเคราะห์แปรปรวน
รวมแบบสองทาง (Two Ways Analysis of Covariance)

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยฟังการเล่านิทานแบบใช้และไม่ใช้ภาพเงาประกอบ
มีผลของความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน เด็กที่มีความสามารถในการฟังสูงและเด็กที่
มีความสามารถในการฟังต่ำมีผลของความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันวิธีการเล่า
นิทานไม่มีปฏิสัมพันธ์กับความสามารถในการฟัง